

тж-тж. И дойдохъ всицы-тѣ людѣ при царя: а Израиль побѣгнѣ, всякой въ шатеръ-тѣ си.

9 И всицы-тѣ людѣ въ всицы-тѣ Израилевы племена, бѣхѣ въ прѣпирание и говорѣхѣ: Царь-тѣ ны избави отъ рж-кж-тж на непрѣтели-тѣ ни: и той ны освободи отъ ржкж-тж на Филистимцы-тѣ: а сега побѣгнѣ отъ мѣсто-то поради Авессалома. А Авессаломъ когото помазхмы за царь надъ насѣ, умрѣ въ сраженіе-то. Сега прочее зачѣ не говорите да върнемъ царя?

11 И прати царь Давидъ на Садока и на Авіаѳара, священниці-тѣ, и рече: Говорѣте на Іудины-тѣ старѣйшыны, и кажѣте: Защо сте вы послѣдни за да възвърнете царя въ домъ-тѣ му? (защото думы-тѣ на всичкій Израиль стигнѣхѣ при царя въ домъ-тѣ му.) Вы сте ми братія, ѳвы кости мои, и плѣть моя: зачѣ прочее

12 сте послѣдни за да върнете царя? ѳА найвече на Амасж речѣте: Не си ли ты кость моя и плѣть моя? ѳТака да ми направи Богъ, и така да приложѣ, ако не бѣдешъ ты военачалникъ вынѣжы прѣдъ

14 мене вмѣсто Іоава. И прѣклони сѣрдце-то на всицы-тѣ Іудины мѣжѣе ѳкато на одного человѣка: и проводихѣ на царя да му кажѣтъ: Върни ся ты, и всицы-тѣ твои раби. И тѣй върнѣ ся царь-тѣ та дойде до Іорданѣ. И дойде Іуда до Галгалѣ, за да иде да посрѣщѣ царя, да прѣведе царя прѣзъ Іорданѣ.

16 Тогазъ побѣрза Семей сынѣ-тѣ Гираевѣ, Веніаминѣ-тѣ, отъ Вауригѣ, та слѣзе съ Іудины-тѣ мѣжѣе да посрѣщѣ гарѣ Давида. И имашѣ съ него тысящѣ мѣжѣе отъ Веніамина, и ѳСива рабѣ-тѣ на Сауловѣ-тѣ домѣ, петнадесятѣ му сынове, и двадесетъ негови раби съ него:

18 и ѳстигнѣхѣ на Іорданѣ прѣди царя. Послѣ прѣмѣниж ладіѣ-та за да прѣведе царско-то домородіе, и да направи каквото бы му ся видѣло угодно. И Семей сынѣ-тѣ Гираевѣ падѣхѣ прѣдъ царя, като прѣ-

19 минувашѣ Іорданѣ; И рече на царя: Не-ка не вмѣни господарь-тѣ ми беззаконіе въ мене, и нека не помене ѳбеззаконіе-то което стори рабѣ-тѣ ти въ день-тѣ когато излазѣше господарь-тѣ ми царь-тѣ изъ Іерусалимѣ, ѳчто да тури това царь-

20 тѣ въ сѣрдце-то си; Защото азъ рабѣ-тѣ ти познахъ че сѣгрѣшихъ: и его, азъ дойдохъ днесъ понапрѣдъ отъ всичкій ѳИосифовѣ домѣ, за да слѣзѣхъ да посрѣщѣ-

21 ѳни господаря си царь-тѣ. И отговори Ависей Саруинѣ-тѣ сынѣ, и рече: Не трѣбѣ-

ва ли Семей да ся умѣртва за това, за-щото ѳпроклѣ помазанника Господенѣ?

22 А Давидъ рече: ѳЩо има между мене и васѣ, Саруини сынове, та ми ставатѣ днесъ навѣстѣици? ѳтрѣбва ли тойзи день да ся умѣртваи человѣкѣ въ Израиль? за-щото не знамъ ли азъ днесъ че съмъ царь

23 надъ Израиль? И ѳрече царь-тѣ на Се-мея: Нѣма да умрешъ. И заклѣ му ся царь-тѣ.

24 И ѳМемфивосеей, Сауловѣ-тѣ сынѣ, слѣзе да посрѣщѣ царя: и нито нозѣ-тѣ си бѣше омылѣ, нито брадж-тѣ си сгла-дилѣ, нито дрехы-тѣ си бѣше опралѣ, отъ който день царь-тѣ търѣжѣ дори до день-

25 тѣ въ който ся върнѣхъ съ мирѣ. И кога-то дойде въ Іерусалимѣ да посрѣщѣ ца-ря, царь-тѣ му рече: ѳЗащо не дойде съ мене, Мемфивосеее? А той отговори: Го-сподарю мой царю, рабѣ-тѣ ми мя измами;

26 зачѣто рабѣ-тѣ ти рече: Да осѣдламъ за себе си оселѣ-тѣ, и ще ся качѣ на него, та да идѣ при царя; зачѣто рабѣ-тѣ ти е хромѣ. И ѳнаклевети той рабѣ-тѣ ти на господаря ми царь-тѣ: ѳно господарь-тѣ ми царь-тѣ е като ангелѣ Божій: напра-ви прочее това що е угодно прѣдъ очи-

28 тѣ ти. Зачѣто всичкій домѣ на отца ми не бѣ осѣнѣ мѣжѣе за смѣрѣ прѣдъ го-сподаря ми царь-тѣ; ѳно ты нареди рабѣ-тѣ си между оубѣи които ядѣхѣ на трѣ-пезѣ-тѣ ти. И какѣхъ правѣж имамъ азъ

29 вѣче, и зачѣ да ся оплакувамъ още на царя? И рече му царь-тѣ: Защо гово-риши още за нѣща-та си? азъ рѣкохъ: Ты и Сива раздѣлѣте си нивы-тѣ. И рече

30 Мемфивосеей на царя: И всицы-тѣ нека земе, като господарь-тѣ ми царь-тѣ ся върнѣхъ въ домъ-тѣ си съ мирѣ.

31 И ѳВерзеллай Галаадѣ-тѣ слѣзе отъ Рогелимѣ та прѣмѣниж Іорданѣ съ царя, за да го испроводи до оттатакъ Іорданѣ. И Верзеллай бѣше много старѣ, осмдесетѣ

32 годинѣ на възрѣстѣ: ѳи прѣхранвашѣ ца-ря, когато сѣдѣше въ Маханаимѣ; зачѣ-то бѣше человѣкѣ много голѣмѣ. И рече царь-тѣ на Верзеллая: Прѣмѣни ты съ ме-не, и ще тя хранижъ съ мене въ Іеруса-

34 лимѣ. А Верзеллай рече на царя: Колко сѣж дни-тѣ на години-тѣ на животѣ-тѣ ми, та да възлѣзѣхъ съ царь-тѣ въ Іеруса-

35 лимѣ? Днесъ съмъ ѳосмдесетѣ годинѣ на възрѣстѣ: можѣ ли да направѣжъ разсѣ-жденіе между добро и зло? може ли рабѣ-тѣ ти да усѣти що яде, или що пѣе? можѣ ли да чуѣжъ вѣче гласѣ-тѣ на пѣячы-тѣ или на пѣячы-тѣ? зачѣ прочее рабѣ-

тѣ ти да е още товарѣ на господаря ми

г Гл. 15; 14.

д Гл. 5; 1.

е Гл. 17; 25.

ж Рув. 1; 17.

з Сжд. 20; 1.

и Ис. Нав. 5; 9.

і Гл. 16; 5. 3 Цар. 2; 8.

к Гл. 9; 2, 10. 16; 1, 2.

л Или прѣмѣниж Іорданѣ.

м 1 Цар. 22; 15.

н Гл. 16; 5 и Арт.

о Гл. 13; 33.

п Виж. Гл. 16; 5.

п Исх. 22; 28.

р Гл. 16; 10.

с 1 Цар. 11; 13.

т 3 Цар. 2; 8, 9, 37, 46.

у Гл. 9; 6.

ф Гл. 16; 17.

х Гл. 16; 3.

ц Гл. 14; 17, 20.

ч Гл. 9; 7, 10, 13.

ш 3 Цар. 2; 7.

ш Гл. 17; 27.

б Псал. 90; 10.